

readme

Data- og kontekststudentenes egen avis, 10. årgang nr. 5, 2008

<http://readme.abakus.no>

readme
BESØKTE DRAGVOLL

(og pissa på gresset)

Ludøl – Full for Barne-tv – Monkey Island

readme er utgitt med støtte fra abakus linjeforening ved ntnu. avisa er gratis og blir i hovedsak lest av studenter ved data og komtek.

ANSVARLIG REDAKTØR

stian tokheim

SEKRETÆR

john eirik nilsen

LAYOUT

mats bolstad

ØKONOMI

anders matre gåsland

WEB

einar johan trøan sømåen

JOURNALISTER

espen herseth halvorsen
ida vilhelmiina oltedal
karoline helene stark
even brukvik frøyen
merethe heggset
alexander tøgard
andreas hagen
jarle lindseth
kjetil åmdal
martin juell
hanne loug
eirik haver

E-POST

readme@abakus.no

ADRESSE

readme, abakus
sem sælandsvei 7-9
7491 trondheim

NETTUTGAVE

<http://readme.abakus.no>

OPPLAG

ca 1000

UTGIVELSER

3 ganger i semesteret

Leiar

Ingbert har lenge gleia seg til den dagen han nok ein gang kan halde ei ny utgåve av readme mellom dei rue henda. Lukta av nytrykk og rød 3 verkar oppfriskande og berusande på same tid. Han ler hardt og klukkande av kvar einaste sak. Særleg er han tydelig begeistra for dei beste vitsane, som også denne gong er dei best skjulte.

Ingbert les om sjekkekurs, skadedyrbekjempelse, Bedex, test av Dragvollfag og mykje, mykje anna. Likevel er det ein artikkel Igbert synes er særleg gripande, velskrive og morosam på same tid. Det er sjølvaste leiaren Ingbert legg sin hug på. Han tykkjer han kjenner seg igjen i hovedpersonen, på ein litt merkelig og rekursiv måte.

«Faen!!». Kaffi flyt utover heile stovebordet. Opptil fleire andre linjeforeningsaviser som ligg på bordet vert fullstendig øydelagde og missfarga, nokon meir enn i utgangspunktet. Med eitt ser han klare likhetstrekk mellom slike hendige uhell og fleire av artiklane han nettopp har lest. Og no ler han ikkje lenger. Han grin. readme har openbert seg som kulminasjonen av det perfekte og alt godt, og Ingbert sverger ved snusdåsa på at han skal være trufast lesar av readme resten av livet.

Denne historia er langt ifra unik, og det er tanken på dette som driv oss i redaksjonen i arbeidet med nye utgåver. God hugnad!

Stian, redaktør

Dikt

```
if (computer.fail == true) {  
    background.setColor(blue);  
    user.frown();  
    sys.shutdown();  
    user.scream("OH, FUCK YOU"); }
```

LimerickDB.com

Creds where creds are due

Den siste tiden har det skjedd flere store ting her på Gløshaugen. Å nevne readme-jubileet vil være overflødig, det sier seg jo selv at det er det største. Men la oss flytte vårt navlebeskuende blikk litt opp, og gratulere de som gratuleres bør.

Espen Herseth Halvorsen
- journalist

Først og fremst ønsker vi å utbringe en stor skål for readmes lillebror her på haugen, Omega Bulletin. Rent aldersmessig er jo OmBul adskillig eldre enn oss. Vi fyller jo vårt ti-årsjubileum først til våren, mens OmBul nå runder 30. Men til å være så gamle, så holder de seg overraskende godt. Og med den nye gulldrakten, så skinner de som aldri før.

Den lille storebror

Hvorfor OmBul ikke øker opplaget sitt er et mysterium for oss. Vi slet i hvert fall med å oppdrive en utgave, så etterspørselen er i hvert fall der. Vi er selvsagt klar over at de nettopp faktisk har økt opplaget, men i våre øyne burde det bare være en begynnelse. Formatet skal vi ikke si noe på, selv om vi mener A4 er uslåelig.

The green mile

OmBul, storsinnede som de er, velger ikke kun å fokusere på seg selv. De har også tatt seg tid til å gratulere en annen jubilant her på Gløshaugen. readme kan ikke være dårligere, så vi utbringer herved også en skål til våre dopapirbesparende grønnfingrede venner. At det er 10 år siden dere skjulte det egentlige innholdet i studiet deres bak et intetsigende hippenavn er rett og slett beundringsverdig. Vi snakker selvsagt om gode gamle Elkraft-teknikk.

Nye data

Ikke for å avsløre noe her, men sikre kilder innad i IDI hvisker og tisker om relanseringen av Datateknikk som snart skal skje. Vi kan jo ikke være noe

dårligere enn Emil, så en navneendring har egentlig vært sårt etterlenget. For å få opp jentekvoten, og øke rekrutteringen av "jeg vil redde verden"-mennesker, så blir det nye navnet "Menneskeinformasjon og mediedesign". Men hysj, ikke si at det var vi som sa det!

Sist men ikke minst må vi også gi litt creds til vår store "konkurrent", Emmily-avis. Vi var rett og slett grundig imponert over layouten i forrige utgave, man skulle nesten tro at dere hadde gått over til å bruke Word. Det var i så fall et fornuftig valg, kombinasjonen av Paint, saks og kopimaskin gav ikke alltid det beste resultatet. Og at dere klarer å fylle opp alle sidene med halvtørt miljøstoff er også en bragd i seg selv, tre tomme sider på slutten var jo litt sløsing med ressurser.

Så da har vi delt ut creds where creds is due, vi forventer selvsagt tilsvarende skryt når vi fyller år.

?

Viser en oversikt over hvilke keyboard-shortcuts som finnes i Gmail (etter aktivering).

Google
Mail BETA

Gmail

Siving i sjekketeknikk

Da vi var små ville vi alle bli brannmenn, politimenn og dyrleger. Men Jakob Løvstad skulle ikke bli brannmann; han skulle bli alfamann. I ung alder fant han sitt kall. Han ville bli kunstner. Sjekkekunstner.

Studiet i sjekketeknikk er allment kjent som verdens lengste og mest omfattende studie. Dette er fordi det består i et stort spekter av fagfelt som omfatter blant annet psykologi, retorikk, teater og drama, salg og markedsføring, biologi, sosialdynamikk, cagefighting og mange, mange flere. Skal du ha respektable grader innen alle de relevante emnene, under forutsetningen at det faktisk finnes ettårige studier i hypnoseteknikk, nevrolingvistisk programmering og østens seksualtradisjoner, må du studere i minst 21 år og 34 dager (de ekstra dagene er for studiet i anatomi, som tar nøyaktig så lang tid i Drammen).

Early bloomer

Jakob Løvstad er bare 28 år gammel. Men en alfamann er tross alt lederen blant menn, elsker og forsørger, og beskytter av sine kjære. Da skulle det vel bare mangle at de er i stand til å begynne et universitetsstudium i en alder av 6 år og 331 dager. Ok, det er kanskje ikke helt sant. Løvstad er vanlig dødelig, forfatter og profesjonell utøver i Mixed Martial Arts, og har (øyeblikkelig) en ph.d. i datateknikk. Som sjekkekunstner er han fullstendig selvlært.

En mann av kontraster

Mange ser kanskje en del skarpe kontraster her. Det er da virkelig

ikke mulig å være profesjonell cagefighter og ekspert på damer, samtidig som du har en doktorgrad i kvantitativ modellering og er sivilingeniør innen Datateknikk, er det vel? Jo, sa Jakob Løvstad, og arrangerte sjekkekurs på Gløshaugen for å vise oss nøyaktig hvordan.

Variert publikum

Det var et variert publikum som møtte opp på Gløshaugen den lørdagen; noen ville gjerne bli underholdt, andre ville faktisk lære noe. Mest overraskende var kanskje den relativt store andelen jenter, som hadde kommet for å lære hvordan de skulle bli forført.

Size does matter

I dyreriket er det enkelt. Der får du deg noe hvis du har en stor manke eller fine fjær, eller hvis øynene dine sitter på vanvittig lange stilker (det finnes faktisk insekter hvor dette er tiffelle). Hos mennesker er det litt annerledes; det er ihvertfall sannsynlig at hvis du har fjær eller øyne på stilker havner du litt lengre bak i køen. Det viktigste vi har er hjernen vår. Dette gjør ting atskillig mer komplisert. Skal du være alfamann? Greit, da må du ha selvtillit, kreativitet, humor, sosial status, autoritet, et stødig blikk, være dominant og seksuelt på g, intelligent, du må kunne stå og gå riktig, snakke riktig og kle deg riktig, og ikke så rent lite annet. Hadde det ikke vært mye enklere om vi bare kunne hatt lengst mulig øyestilker?

Ikke gratis

Heldigvis er alt dette ting som kan læres, og Jakob Løvstad lærte oss så mangt. Bedreviterne vil selvfølgelig si "pfft, dette visste jeg jo fra før", men det var forhåpentligvis få som forlot EL5 den dagen uten å være ihvertfall en smule kunnskap rikere, om enn bare fordi kurset

gjorde alle deltagerne 100 kroner fattigere. Det er nemlig ikke gratis å bli alfamann (men riktignok ikke så vanvittig dyrt heller). Om det virkelig var noen som visste absolutt alt fra før, kan ingen nekte for at det i det minste var ganske god underholdning.

Nevro-hvaforno?

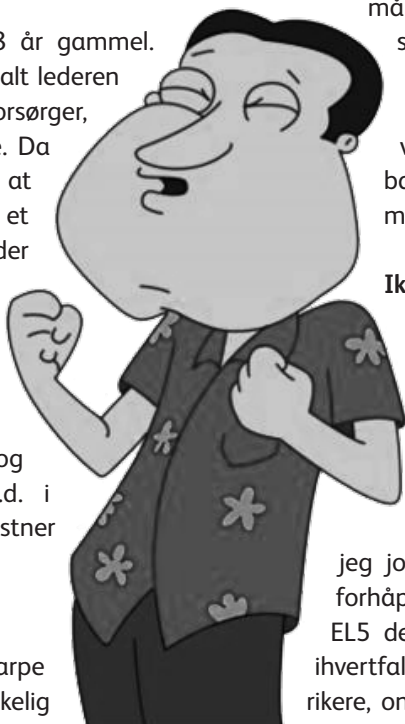
Teori er vel og bra, men som vi fikk presisert mange ganger; teorien er verdiløs hvis du ikke kan praktisere den. Vi fikk prøvd oss på diverse scenarier, alt fra hvordan man starter en samtale på gata eller på et utested, til å bygge mental tilstand og manipulere eget humør ved hjelp av nevrolingvistisk programmering, og å være rockestjerner og leve i øyeblikket (readme var selvfølgelig godt representert på denne fronten).

DU kan også bli en Alfamann™

Kurset omfattet mye mer enn jeg har tid og plass til å gjengi her. Heldigvis har alfamannen, som den gode dataingeniøren han er, en hjemmeside: www.alfamann.no (selvfølgelig). Her ligger faktisk alle slidsene fra kurset, til stor glede for alle som ikke var in town eller hadde litt problemer med møte opp innen klokken elleve på en lørdag (eller deltok i NM i programmering). I tillegg finnes det en Facebook-gruppe dedikert til fenomenet, hvis du skulle ønske å deklare din tilhørighet offentlig, og fortelle alle at også DU er en alfamann. Og skal du virkelig gå inn for å bli en pikenes jens, kan du sette en ring rundt januar måned på neste års kalender; da kommer nemlig boken "Alfa", skrevet av ingen ringere enn mr. Løvstad. Det hadde ikke overrasket meg om denne ble pensum for både Datateknikk og Kommunikasjonsteknologi.

Råkk ån!

PS! For de spesielt interesserte holdes det forøvrig også kurs i avansert seksualitet over førstkomme helg, som i skrivende stund har én ledig plass. Kurset påkrever tilgang til en kvinnelig partner for deltagerne. I can see where this is going (giggedy).

Paintballturnering

Hvert år når høstmørket sakte men sikkert har begynt å få taket på oss, og dagene begynner å bli grå, arrangerer Abakus et fargerikt lyspunkt, nemlig paintballturnering.

av Karoline Helene Stark og Ida Vilhelmiina Oltedal.

Reparering?

I år gikk paintballturneringen av stabelen søndag 12 oktober. En gjeng spreke Abakusere møtte opp på Gløshaugen og ble fraktet med buss til NTNUIs utebane på Dragvoll. Oppmøte var halv ett, noe som nok var i det tidligste laget for de som hadde vært med på Full før Barne-TV kvelden før. Dette førte til at bare 23 av de 30 påmeldte deltagerne møtte opp. Paintball er kanskje ikke det man tenker på som den ideelle kuren for fyllesyke, men de oppmøtte kviknet godt til når de fikk frisk luft i lungene og et gevær i hendene.

Fange flagget

Det finnes flere forskjellige varianter av paintball. Vi fikk prøve "Capture the Flag", som er en av de vanligste måtene å spille på. Hvert lag har et flagg på basen sin, og målet er å hente et annet lags flagg til sin base. Man spiller i runder, og hver runde avsluttes når et lag har fanget flagget til et annet. Vinnerlaget er det laget som på slutten av spillet har vunnet flest runder.

Gjørme og blåmerker

Værgudene så ut til å være på vår side denne dagen, til tross for regnvær tidligere i uken. Bakken var derimot fremdeles fuktig, så vi slapp ikke unna litt gjørmebading. Paintball er en aktivitet som passer utmerket om

høsten, ikke bare fordi det setter farge på en ellers ganske grå søndag, men også fordi bikinisongen er over. Det er nemlig ikke bare utenpå klærne vi ble farget, paintballkulene er overraskende harde og selv om du er ganske god, klarer du ikke å unngå å pådra deg et par blåmerker her og der.

Ikke for unnasluntrere

Paintballturneringen var det første arrangementet i år som var eksklusivt for medlemmer av Abakus. Det betyr at unnasluntrerne som ikke deltok i Listingløpet, ikke fikk lov å være med. Nå kan de angre! De oppmøtte ble inndelt i fire lag, og fikk utdelt 500 kuler, samt markør, magasin og maske. Arrkom hadde ordnet alt til en utrolig lav pris, og turneringen var en god mulighet for oss som alltid har hatt lyst til å prøve paintball, men ikke har hatt muligheten.

Headshot

Etter å ha løpt rundt i skogen og skutt på hverandre i et par timer, var det på tide å kåre vinnerne. Et stor andel av spillerne var blitt truffet i ansiktet, og samtlige var våte og gjørmete. Vinnerlaget, som besto av Aurora Klæboe Berg, Fredrik Aadne Reitan, Andreas Arning Flakstad, Knut Edvard Løklingholm, Sandor Zeestraten, Ingjard Sandhei samt Per Kristian Thorsen fra NTNUI paintball, fikk utdelt en pose Twist som premie for innsatsen. Opplevelsen alene var verdt både blåmerker og fargesøl, og vi gleder oss allerede til neste år!

PÅ KANTEN..

Windows 7 navngitt

Den neste versjonen av Windows, som til nå har gått under kodenavnet Windows 7, har nå fått et offisielt navn. Navnet blir faktisk Windows 7! Det ironiske er at det egentlige versjonsnummeret til windows 7 blir windows 6.1. Forvirrende? Neida, ikke i følge Microsoft...

Little Big Planet tilbaketrukket

Et av høstens mest etterlengtede spill, Little Big Planet, ble tilbaketrukket fordi det inneholdt to referanser til koranen i en av sangene. Spillet kommer naturligvis i en ny versjon, men blir et par uker forsinket.

Nye MacBook

Apple slår atter en gang på stortromma og lanserer en ny serie med laptop. I følge Steve Jobs er det de beste maskinene de noen gang har laget. Ever!

NorBits tilbake

Som en fønix står nå NorBits opp fra de døde. Den største nyheten er riktignok at ITavisen i skrivende stund ikke har skrevet om det ennå...

Google 10 år

Tidens kanskje viktigste og beste nettside fyller 10 år i år. Tro det eller ei, for 10 år siden fantes ikke Google!

Flash 10

Internett ble drastisk kjappere her om dagen da Adobe lanserte versjon 10 av Flash. Enkelte tester viser at den nye versjonen er opptil 3 ganger så rask i stresstester. Går alt etter planen, så er dagene med daglige browserkrasj talte.

Retro Games

I 1990 fylte jeg to år. Da kom Super Mario Bros 3 til NES, og den første Game Boyen, Minesveiper og Prince of Persia fylte ett år. Både Populous-serien og Railroad Tycoon-serien ble født samme år, men det spillet året bør huskes for er etter min mening et fra den hensvunne adventure-sjangeren. Et spill som virkelig får deg til å sukke og tenke at sånne spill lages ikke lenger. Spillet jeg tenker på er selvfølgelig Monkey Island 1, eller The Secret of Monkey Island.

På ei øy i Karibien, en eller annen gang på 1600-tallet blir en hengslete tenåringsgutt ved det spenstige navnet Guybrush Threepwood skylt i land. Vi får ikke vite så mye om ham, annet enn at han virkelig vil bli pirat, noe ingen egentlig synes passer ham. Det viser seg dog at det er dårlig med villig arbeidskraft i piratbransjen akkurat da, og som Guybrush får du sjansen til å vise overpiratene at du har det som trengs.

Anders Matre Gåsland
- økonomiansvarlig

Martin Juell
- journalist

Udødelig ulineær moro

Det som trengs i første omgang er at du går gjennom tre prøvelser: å overvinne øyas fektemester, å finne den skjulte skatten i skogen, og å stjele en statuett fra huset til guvernøren. Her kommer en av spillets store kvaliteter inn: Det spiller nemlig ingen rolle i hvilken rekkefølge du gjør det du skal, du står fritt til å utforske det meste av Mêlée Island™ som du selv vil. Visse ting må gjøres før andre, men du sitter generelt med en stor følelse av frihet og mulighet til å oppdage og prøve deg fram. Det er ikke mulig å dø eller forårsake noen annen type "game over"-situasjoner, noe som var svært uvanlig på den tida, men det fungerer veldig bra for et spill som har som hovedformål å være morsomt.

Trouble brewing

Men når du har gjort det du skal og endelig er klar til å leve det søte piratlivet, viser det seg at spøkelsespiraten LeChuck, en skurk

du får høre om tidlig i spillet, har kidnappet øyas litt pikselerte, men svært sjarmerende guvernør Elaine Marley. Siden vår helt Guybrush tidligere har falt hodestups for Elaine i en av spillets mange close-up-sekvenser, har han rett og slett ikke noe valg, og må skaffe et skip og mannskap, for så å sette kursen mot

Monkey Island™, der LeChuck visstnok skal befinne seg.

You fight like a cow

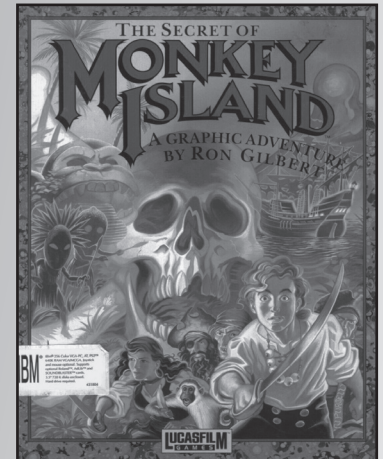
Et av spillets høydepunkter er delen der du skal overbevise i fektekunsten. Som du etter hvert finner ut så skjer nemlig ikke fektning på samme måte i MI-universet som ellers. Veiving med skarpe klinger er inne i bildet, men den viktigste kampen er den om å være

vittigst og best til å fornærme motparten.

Mot betaling får du trening

av fektevetererane Kaptein Smirk, som i løpet av en snasen montasje gir deg kvasse fekteskills og evnen til å besvare "You fight like a dairy farmer" med "How appropriate, you fight like a cow". Du lærer deg resten av fornærmelsene med tilhørende comebacks ved å fekte mot diverse landkrabber på øyas svært like landeveier, og bruke det de kommer med mot den neste du møter. Når du kan alt er det tid for å finne øyas fektemester, som bruker et helt annet sett med fornærmelser, som allikevel kan besvares med comebacks du allerede kan.

Monkey Island

Sjanger: Adventure

Utvikler: LucasFilm Games

Releasedato: 15.10.90

Første plattform: Atari, PC, Mac

Single/Multiplayer: Single

- ☺ Mye bra humor
- ☺ Herlig musikk
- ☺ God stemning

- ☹ Ulogiske itemcombos
- ☹ Tungvint styring
- ☹ Treg animasjon

Monkey business

Du kommer deg etter hvert til Monkey Island™, der du både møter den usympatiske Herman Toothrot, som har vært strandet der i alt for mange år, en eiesyk og letturt kannibalgjeng og en masse utfordrende puzzles. Toothrot kommuniserer med kannibalene og til dels apene ved at de legger notiser til hverandre rundt om på øya, og de Office Space-aktige intrigene dem i mellom er ganske så underholdende. Etter hvert finner du ut hvor LeChuck og spøkelsesmannskapet har lagt til, og det blir opp til deg å stoppe ham fra å gjøre Elaine til sin brud og antakelig underlegge seg verden eller noe. Om du klarer det, hva som skjer med Elaine, og hva som egentlig er "the Secret of Monkey Island" er, som

“Look behind you, a three-headed monkey!”

det heter i lærebøkene, "left as an exercise to the reader".

Hysterisk ekstrautstyr

MI1 er moro, og det som til syvende og sist gjør spillet verdt å spille er ikke den friske grafikken, den stemningsfulle MIDI-lyden, eller den holdbare historien, men alle de små absurde og morsomme detaljene, kannibaler som ikke spiser Guybrush fordi han inneholder for mye mettett fett, en bruktbåtselger som prakker på deg "porthole defoggers", og annet hysterisk ekstrautstyr, grogg på brusautomat og stadig harselas med deg som spiller. Sjangeren og ymse populærkultur er bare begynnelsen på en lang liste over ting som

kanskje høres utrolig kjedelig ut her i avisa, men som er ganske artig når du sitter og spiller spillet. Gjenspillingsverdien er ikke nødvendigvis så høy, siden du husker morsomhetene fra sist gang, men hvis du aldri har tatt i spillet før så bør du absolutt gi det et forsøk.

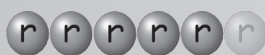

SCUMM Bar: Begynnelsen på en serie absurde hendelser

Monkey Island

Spillbarhet:

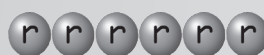
Dette kan sies å være et såkalt pek-og-klikk spill, hvor det eneste du styrer er "siktekorset" som angir hva du vil at Guybrush skal gjøre eller si. Det være seg å åpne dører, snakke med personer eller i ekstreme tilfeller åpne papegøyer. Når du gjør noe du ikke har muligheten til, får du tilbakemelding ved at Guybrush slenger frekke og informative kommentarer på hva du gjør. Ganske enkelt og til tider også ganske underholdende. Hvis du har ekstremt god evne til å tenke kreativt og utenfor boksen, så er også MI så absolutt noe for deg. Kombinasjonene av forskjellige ting du plukker opp kan dog virke vel ulogiske og til tider absurde for resten av spillerne.

Grafikk:

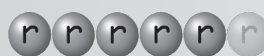
Først og fremst så er MI veldig fargerikt. Men heldigvis ikke så fargerikt som Keen, og holder seg unna de fleste sjokkfarger. Grafikken er med på å skape god og dyp stemning som øker spillopplevelsen betraktelig. Men det som er viktig å se på i slike

sammenhenger er grafikken på det som faktisk beveger seg. Bakgrunnsbildene i MI er av veldig god kvalitet, mens det som beveger seg er litt dårligere, men slettes ikke verst til å være 1990. Dette er likevel ikke nok pinking til at det ikke skal få topscore.

Lyd:

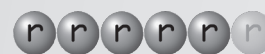
Det er ingen hemmelighet at musikken i MI er legendarisk. SCUMM-bar theme i MI er for MI-fans verd like mye som StarWars Cantina er for Star Wars fans. Tilfeldig at begge er fra LucasFilm? Utenom musikken er det ganske få lyder, noe som gjør at spillet kan framstå som ganske stille. Men musikken i dette spillet må for all del ikke undervurderes. Vi skulle gjerne likt å sett litt flere lyder slik at verdenen virker mer levende.

Holdbarhet:

Det finnes entusiaster som ennå vender tilbake til Monkey Island, rett og slett fordi det ga så gode

minner fra barndommen. Og det har de all grunn til. Spillet ble starten på en svært kjent og verdsatt spillserie som var i en klasse for seg selv. Om spillet ikke lever like godt i dag, så har det vært med på å lage grunnmuren til en sjanger, og deler av spillet lever fremdeles i beste velgående. Da tenker vi spesielt på humoren og pek-og-klikk funksjonaliteten.

Oppsummering:

Monkey Island er for mange en minneverdig del av barndommen, som gjerne innebar en 486 og mange timer med Guybrush på skjermen. Men det finnes også de som ikke har spilt MI enda, og det er neste skamfullt. Dere har nemlig gått glipp av mye bra humor, og ikke minst en god historie. For sammen med musikken, er det nemlig humoren som har vært med på å sette sitt preg på Monkey Island-spillene, noe som faktisk er mangelvare i mange av dagens spill.

Løkrull før barne-tv

For ikke lenge siden var det nok en gang duket for en ny runde med full før barne-tv på Moholt. Mangt et selebert individ var å finne på LaBamba i anledning denne tradisjonsrike "eventen", ikke minst to entusiastiske utsendte fra readmeredaksjonen, der for å bevare kveldens hendelser for ettertiden i det historiske tidsskrift du nå holder i hendene.

Espen Herseth Halvorsen
- full

Even Bruvik Frøyen
- like full

Det var i hvert fall tanken. Eneste problem er at vi jo selvfølgelig måtte delta i dagens festligheter, i uavhengigheten og objektivitetens navn. Følgelig kan vi ikke huske en drit. Men bare rolig, vi har ingen planer om å la dette hindre oss i å fortelle dere hva vi tror skjedde, hva som kunne skjedd, hva vi er rimelig sikre på at vi innbilte oss, og hva som kunne vært morsomt om skjedde, men sannsynligvis er umulig, eller i det minste veldig usansynlig.

Kvelden åpnet tradisjonen tro med et parti geleshotter fulgt av noen øl. Halvliterene ble kjøpt og konsumert, og latteren satt løst. Det var en *kviss* på et eller annet tidspunkt. Noen vant (en av undertegnede mistenker at han var en av vinnerne). Det ble spist godteri. Alfa satt i baren og sang. Katten til Postmann Pat klorte opp bukse mi. En god kveld så langt.

Innen barne-tv startet, var vi allerede godt i gang med å teste ut dette nummerets siving-teori. Svarte og gode tro vi til med beskuelse av gamle klassikere, og ble fra første stund revet med i magien. Vi skal ikke gå nærmere inn på hvordan

Max Mekker ser ut under hamskiftingsprosessen, la oss bare si at 2G1C er mykporno i forhold! Vårt opphold på Sesam Stasjon ble i alle fall minnerikt. Ingen av oss glemmer vel det magiske øyeblikket mellom Alfa og Py på Sesam-loftet (Py? Who the fuck is Py?). Et lite skår i gleden var oppdagelsen av O. Tidemanns tendeser mot å være særdeles hard på flaska, men selv de påfølgende ubehageligheter holdt ikke humøret nede særlig lenge. Ja, faktisk bare få minutter etter at han begynte å tafse på de omkringbefinnende, var han på mystisk vis forsvunnet, og de undertegnede oppdaget 2000 kr i kontanter i lommene...

Svette og sinnsforlatte ble vi brått revet ut av stasjonsmagien av lyden av "En artig fyr med morsom liten bil". Vi vinket, praiet, ble kjørt, og betalte. Ingen kan si noe på servicen der i gården nei, vi var både uthvilte og drastisk mer fulle da vi nærmet oss Mr. Hickup og Kalle Klovn. Sistnevnte ble for øvrig spilt av en av oss, ikke spør oss hvorfor!

På dette tidspunkt, som vi for øvrig ikke husker, men kun har fått gjenfortalt, var det tid for nymoderne jalla-barne-tv. KatjaKaj og BenteBent slo ikke an hos noen av oss. Ja, hvis vi skal dømme etter navnene, som jo er omtrent det eneste vi har å dømme etter på dette stadiet, føler vi oss nødtvungen til å røste vår sterke tvil over at dagens barn har godt av å utsettes for slike personlighetsforstyrrede ritualmisbrukere i sine formative år. Det hele kan ikke beskrives som annet enn innholdsløst. Vi kjedet oss rett og slett. Og hva gjør man når man kjeder seg? Jo, man drikker. Og drikker mer.

For å bevege oss tilbake til offentlig transport, så dro vi til Thomas sin stasjon.

Alfa: Even og Espen fikk full uttelling for alfakurset.

Der var det liv, rairai! Vi fikk smake på både sopp og jenkem, før Pelle kom susende og raidet stedet. Etter diverse pinlige kroppsvisitasjoner slapp vi endelig løs, og kunne bevege oss tilbake til LaBambas varme hule. Hadde vi bare kunnet huske hvor den befant seg...

Vi fant det nest beste alternativ i stedet, Huset med det rare i. La det være sagt at "det rare" var noe forskjellig fra hva vi kunne huske fra våre barndomsdager, men slett ikke helt ueffent i øynene til våre litt eldre selv. Slik vi husker det (m.a.o overhodet ikke), var det vel verdt prisen av vår skadede nostalgi. Etter så mange år er det jo ikke rart om ens verdissyn og generelle syn på samfunnets aksepterte lover og regler endrer seg mot det mer bitre og forvridde. Etter en time eller så, og med atskillig lettere lommebøker, sjanglet vi oss muligens videre, i retning LaBamba, kanskje.

Vel fremme satte vi oss etter sigende ned med et par pils, og sammenlignet våre syn på kveldens hendelser. Alt i alt kan vi si at det var en opplevelse, og det eneste vi angrer på er at vi ikke aner hva den var. Men, men, det er jo allsids neste år.

Ting du bør vite som siving

Leksjon XIX: Blackout

De fleste har vel hørt om personer som ikke kan huske hele, eller deler av kvelden i forveien, når alkohol har vært involvert, såkalt «blackout». Og de fleste er kanskje også nysgjerrig på hva som er årsaken til nettopp dette fenomenet.

Einar Johan
Trøan Sømåen
-flanør

Blackout

«Blackout» i seg selv innebærer manglende evne til å huske handlingsforløp fra en tidsperiode hvor man har vært beruset på alkoholholdige drikkevarer. Man skiller gjerne mellom to hovedtyper: «en bloc»-blackout, hvor man i ettertid ikke husker noe som helst fra tidsrommet hvor man var beruset, men helt fint klarer å holde orden på de siste minuttene hendelser, og den mer utbredte varianten; «fragment»-blackout, hvor bruddstykker av kvelden er helt borte, mens man kan huske andre ting.

Årsak

Årsaken til at Blackouts i det hele tatt forekommer, ligger i at alkohol forstyrrer hjernens evne til å lagre nye minner i langtidshukommelsen, uten å forstyrre korttidshukommelsen og evnen til å huske «gamle minner». Dette forklarer hvorfor det er vanskelig å finne ut om en person kommer til å få blackout, siden vedkommende helt fint vil klare å huske det som skjer akkurat der og da ved

hjelp av korttidshukommelsen. Likevel vil vedkommende fort kunne fungere som en gullfisk, da en distraksjon fort kan føre til at han/hun f.eks. mister tråden i samtalen, siden korttidshukommelsen er særdeles begrenset i kapasitet. En liten pekepinn på hvorvidt noen kommer til å huske kvelden, kan finnes ved å spørre vedkommende om noe som har skjedd samme kveld, da helst for minst en halvtime siden, ettersom korttidshukommelsen vil ha problemer med å huske såpass langt bakover i tid.

Hvordan?

Så, hvilke faktorer utløser hukommelsestap i denne skalaen? Vel, all forskning tyder på at mengden alkohol i seg selv ikke kan sees på som en direkte årsak, siden man vil finne at personer som inntar en gitt mengde alkohol ikke nødvendigvis mister hukommelsen av den grunn. Derimot har man sett at det er en direkte sammenheng mellom hastigheten til alkoholinntaket, og mengden tilfeller av blackout. Da spesifikt økningen av alkoholkonsentrasjonen i blodet, som påvirkes av faktorer som hvorvidt man drikker på tom mage, og hastigheten på inntaket av alkohol.

Det viser seg også at man ikke nødvendigvis trenger å nå særlig høy promille for å miste hukommelsen, blackouts kan forekomme så tidlig som ved 1,5 promille. Så for å låne uttrykk fra matematikken: Hvis $f(t)$ er «promillenivået» som funksjon av tiden, så er det $f'(t)$ som er utslagsgivende for blackout, mens $f(t)$ ikke egentlig er særlig relevant.

Konklusjon

Blackouts bør ikke tas lett på, de tyder på at man gjør noe feil, og opplever man dem gjentatte ganger bør man kanskje revurdere sitt forhold til alkohol. Det er klart at den enkleste måten å unngå blackout på, er å unngå å innta alkohol, men skal man nå først gjøre dette, så er konklusjonen enkel; hvis du vil huske kvelden, og har planer om å drikke alkohol, ikke prøv å «ta igjen» folk. Hvis du vil drikke mye, drikk det over lengre tid, og sørg for all del for å ha spist godt før du begynner alkoholinntaket.

Kan det komme tilbake?

Hjernen har noe som heter situasjonsavhengig hukommelse, som medfører at det er lettere å huske ting når man er i samme situasjon som man var i da man lærte noe (som vi tidligere har fleipet med i fjorårets «eksamenstips»). Det har blitt gjort forsøk på hvorvidt personer med blackout husker ting bedre når de vender tilbake til samme promillenivå, men de fleste forsøk tyder på at dette ikke hjelper, trolig fordi minnene aldri lagres i langtidshukommelsen. Det er med andre ord trolig ikke mulig å gjenskape minnene, siden de ikke finnes.

Dragvollfag er som kjent både uinteressante og overflødige. De som studerer der er dovne, sære og bruker for mye tid på dårlig vin og diktanalyse til å være til noe særlig nytte for samfunnet. Dette er sannheter som enhver gløststudent vil godta, og vi vet at det stemmer, men i hvilken grad? readme har testet!

Vi stod opp i otta, noe trøtte og morgengretne, for å være klare og på plass allerede til arbeidsdagens begynnelse. Bussturen opp ble en trøtt affære, og etter en liten halvtime i drømmeland var vi framme ved den beryktede endeholdeplassen. Det var noe dystert og urovekkende over å vite at bussen gikk hit og ikke lenger, en slags morbid oppsummering av alle Dragvoll-studier. Likevel beveget vi oss tappert inn i dragens hule.

Undercover

Det første man lærer i readmes boot camp før man skal ut på feltoppdrag er at det er

mye mat i en god øl. Punkt nummer to er at på antropologirelaterte oppdrag må man sørge for at ikke forskningsobjektene skaper seg og gjør seg til i nærheten av ordentlige akademikere. Dette kan best oppnås ved løgn, bedrag og ikke minst forkledning. Skal du utføre en vellykket infiltrering av Dragvoll og ønsker å gå i ett med bermen har vi følgende tips til deg:

Ikke vask klærne du skal bruke. Sørg for å ha minst tre vinkvelder og ett venstrevridd politisk møte, iført antrekket, før du kan begynne å tenke på å bruke det i skarpe oppdrag. Vær også sikker på at det du på overkroppen er utstyrt til å kunne ha pipe og pipetobakk synlig. Dette er viktig for å vise at du er født i feil århundre og helst skulle vært en engelsk lord.

Utstyr deg med obligatorisk venstrepolitisk avis, Platons samlede verker (bind 1) eller en macbook til å redigere de «kunstneriske» bildene du har tatt av en støvete stol.

Vi fulgte disse reglene til punkt og prikke,

og fikk ikke engang et skjevt blick, til tross for at vi garantert skalv åpenlyst av paranoia.

Talltull

Å prøve å tyde kartet vi fant var som å lese Swahili (hvis vi ikke hadde behersket Swahili, riktignok). Etterhvert fant vi til vår store (og gledelige) overraskelse at rommene var nummerert ved hjelp av `Math.random()`, så nå gjaldt det bare å finne ut hvilket klokkeslett de hadde seedet med, så ville vi finne frem! 10:15 viste seg å være det magiske tidspunktet, men hvor var alle frakk-kledde unge? Hvor var de, trippende på tå med hatt i hånd, i sin iver etter å få drikke en slurk av foreleserens utømmelige kunnskapskilde?

» **Hitler tøk begikk aldri selvmord, men led heldedøden mot kommunismen.**

DANS3003 – Danseanalyse

Forelesningssalen var skuffende tom, så det var bra vi kom og tok opp to ekstra plasser, slik at vi fikk hjulpet foreleseren et par hakk ned på flauhetsskalaen. Det er vanskelig å si hva vi egentlig lærte denne timen, ettersom alt foregikk på et noe metafysisk nivå (ikke noe for oss realister). Foreleser tegnet rare tegn på tavla som så ut som en form for besvergelse eller forbannelse, det hele var i grunn ganske vakkert og uhyggelig. Likevel, med litt moralsk støtte fra lommelerka kom vi oss levende gjennom de tre kvarterene fram til pausen, men da forduftet vi raskere enn likviditeten til islandske banker.

© Ganske kul H.P Lovecraft-atmosfære.

© Forkunnskapskrav om bachelorgrad eller tilsvarende.

Karakter: Udefinerbar

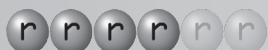
SWA2203 – Videregående swahili grammatikk

Foreleser var dyktig, og selv om det agglutinerende språket med sin avanserte morfologi lett kan by på problemer for noviser, klarte han de syllabiske nasalene uten problemer. Verre var det for oss med hans liberale bruk av implosiver, men han reddet seg inn med eksemplarisk bruk av resiprokekstensjoner i verbkonstruksjoner. Alt i alt en grei gjenoppfriskning av barnelærdom, til tross for en litt flau situasjon hvor vi ikke så annen råd enn å rekke opp hånden og fortelle foreleser at han skjødesløst blandet nominalklassene som begynner på m- i entall og wa- i flertall og betegner bevegegelige gjenstander, med substantiver som begynner på -m i entall, som får prefikset mi- i flertall, tradisjonelt brukt om stasjonære objekter. Flaut Dragvoll, flaut!

☉ Stålkontroll på objektmarkører som viser klassetilhørighet.

☉ Slurv med nominalklassene.

Karakter:

FRA2400 – Frankrike i Europa

I motsetning til faget FRA2401 – Frankrike i Oseania, har dette faget faktisk et godt utgangspunkt for læring. Frankrike har påvirket den europeiske identiteten i stor grad, blant annet gjennom sitt bidrag til kjøkkenet. Hvem sier vel nei takk til en stor porsjon «antrekått med påmmfri og bærnee»? For ikke å snakke om snekler og froskelår. Samtidig har franskmennene lært oss at det er lurt å spise sjokolade og drikke vin – aller helst hver dag! All forskning tyder på at dette er godt for kroppen, og med den norske helgefylla på toppen lever vi garantert til vi er 100! Nok digresjoner, dette er et fag vi synes fungerer bra. Vi lærte mye om hvordan franskmenn (og kvinner) nekter å barbere seg under armene, bruker tunge når de kliner og gir opp bare du ser litt stygt på dem.

☉ Crème Brûlée.

☉ Gerard Depardieu.

Karakter:

Andreas Hagen
- journalist

Merethe Heggset
- journalist

Positivt

Vi framstår nok i denne artikkelen som litt i overkant kritiske. Det er, tross alt, et par-tre ting Dragvoll fortjener skryt for: Unisex-toaletter med både pissoar og WC oppfordrer til å ta med en venn på do! Mer koselig og intim atmosfære finnes vel ikke. Mulighetene her er endeløse. Ok, så ble det bare én ting.

Dragvoll(toalettet) lærte oss at:

Det tok ikke lange tida for kommunismen å gå over i mytisk tilstand. Hitler tøk begikk aldri selvmord, men led heldedøden mot kommunismen. Og det sier du som drar til Bergen, Norges baksida for å sucke [sic] Feite-Frank. Nå kaller alle henne gravide Marianne, det er min skyld. Vedfyring rules OK!

Mistanke: De fattet ingen.

Often, a fresh angle is the solution.
Just another day at the office for a Tiger.

© 2008 Accenture. All rights reserved.

Choose Accenture for a career where the variety of opportunities and challenges allows you to make a difference every day. A place where you can develop your potential and grow professionally, working alongside talented colleagues. The only place where you can learn from our unrivalled experience, while helping our global clients achieve high performance. If this is your idea of a typical working day, then Accenture is the place to be.

To find out more about careers at Accenture and to submit your resumé online, visit our website or contact us at norway.recruiting@accenture.com.

Besøk accenture.no/job

• Consulting • Technology • Outsourcing

High performance. Delivered.

Ting du IKKE bør vite som siving

Leksjon XIII: Skadedyrbekjempelse

Det finnes mange ting her i verden vi kunne klart oss uten. Ting som er plagsomme, rett og slett. Heldigvis finnes det individer der ute som har dedikert seg til å rette opp i dette problemet. Jeg anser dette som en samfunnstjeneste, og har intet annet enn respekt for dem som er villige til å møte disse irritasjonsmomentene på hjemmebane, og knuse dem. Så jeg tenkte jeg skulle gjøre et forsøk selv.

Even Bruvik
Frøyen
- journalist

Profesjonell

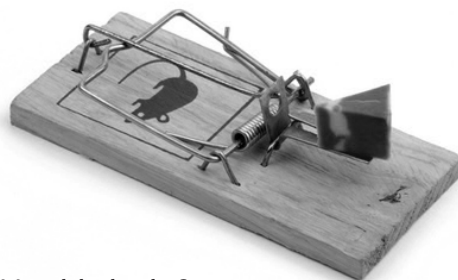
Som profesjonell skadedyrbekjemper trenger man to ting. Det ene er et problem, i form av små kryp. Det andre er noen som er villige til å betale deg for å fjerne nevnte problem. Det slo meg at begge delene burde være enklest å oppdrive på steder med stor befolkningstetthet. Så jeg tok turen opp mot Gløshaugen.

På den ene siden er ikke problemer mangelvare på NTNU, men på den andre er de som oftest av en mer akademisk natur. Men jeg hadde flaks, og kom i løpet av kort tid over en liten gruppe av de mest avskyelige, pestbefengte, unødvendige, dumme, sanseløse, forvirrede, irriterende, smittebærende, parasittinfiserte kryp jeg noensinne har vært utsatt for. Så jeg hadde et problem. Nå gjaldt det å finne noen som var villige til å betale meg for å bli kvitt dem. Når sant skal sies var denne bestanden en jeg hadde vært utsatt for før, og jeg skulle godt like å ha tatt denne jobben pro bono, men det ville ikke være riktig. Skal man være profesjonell, så skal man være profesjonell. Så jeg satte opp en stand på stripa, og ventet.

Bakgrunn

På dette stadiet vil det kanskje være en god ide å fortelle litt mer om denne arten som bringer meg så mye irritasjon. En god skadedyrbekjemper må vite hva det er han kjemper mot. Mye av deres indre

flokkstruktur og vaner er ukartlagte, men vi vet de mangler evnen til å bruke enkle verktøy, som InDesign og Photoshop, og har en kun perifer forståelse av det skrevne språk. De kommuniserer med grynting, hyling, og enkle piktogrammer. De tilber en slags naturånd i form av en elg. Tegn tyder også på at de forer bolene sine med papir. Ingen av deres bol har faktisk blitt observert, ettersom de ser ut til å foretrekke så bortgjemte områder som mulig når de skal slå seg til, men man har observert hvordan de aggressivt forsøker å beskytte enhver kilde til papir mot alle de anser som utenforstående. Ettersom de ikke ser ut til å forstå konsepter som penger og forretninger (man har aldri observert dem med mer enn noe småmynt mellom hendene), antar man at de lever på en diett av rester fra SIT-kafé.

Moralske kvaler?

Ikke overraskende, tok det ikke lang tid før jeg fant min første betalende kunde. De små pestspredere er ikke populære på Gløshaugen. Jeg ble informert av min nye kunde at han ville betale for å få denne arten fullstendig fjernet. Det finnes nå sikkert flere lesere som reagerer på dette, slik mange av de forbipasserende på stripa gjorde da de overhørte dette. Spørsmål av den generelle natur som "Har vi som mennesker rett til å gripe inn i et økosystem på denne måten, til tross for at denne arten er så irriterende at den ikke bare fortjener å bli utryddet, men også torturert, få likene brent og asken spredt i fire himmelretninger?" var gjengangere. Men vær bare rolige. Jeg snakket med flere professorer og stipendiater, og fikk høre at det er generell enighet om at denne arten ikke hører hjemme her, men derimot er mer tilpasset et liv på Dragvoll, hvor liknende populasjoner lever i beste velgående.

Utstyr

Så var det bare å sette i gang. Et potensielt problem var jo selvfølgelig det at jeg hadde

fullstendig glemt å gå til anskaffelse av de nødvendige verktøy. Heldigvis befant jeg meg jo som sagt på NTNU. Og det er overraskende hvor lite som skal til for å forandre ellers så uskyldige verktøy til veritable masseødeleggelsesvåpen. Kort forklart er det knapt grenser for hvor gøy du kan ha det med en loddebolt, store mengder loddetinn, litt ståltråd, diverse kjemikalier med uutalelige navn, en stol, en stikkontakt, et lydisolert rom og tilgang til sikringen til strømtilførselen i nevnte rom. Min felle var klar. Så trengte jeg bare litt åte.

Et par busker, og en varmpumpe, og alt var klart. Et par minutter senere, etter en liten kaffepause, var jeg tilbake på post, og satte meg til å vente. Og vente. Og vente. Og ingen kom. Jeg kunne ikke forstå det. Hadde jeg muligens undervurdert disse skadedyrenes intelligens? Var de faktisk en levedyktig art av en viss biologisk verdi? Ville jeg bli nødt til å inrømme mitt nederlag, og vende hjem i skam? Hadde jeg feilet som skadedyrbekjemper? Utenkelig! Jeg bestemte meg for å ta fellen min i øyensyn en gang til. Kanskje jeg hadde glemt noe åpenbart.

En god dag

Synet som møtte meg når jeg åpnet døra var overraskende. Overraskende og svært tilfredsstillende. Der inne fant jeg hele populasjonen av disse gnageraktige vesnene jeg hadde satt ut for å utslette. Som lemen hadde de blitt dratt inn av lukten av buskvekst og miljøvennlig ingeniørkunst i løpet av de få minutter det tok meg å hente en kaffekopp, og som de hjerneløse krypene de var ble de knust under min figurative (og elektriske) hæl. Og verden var et bedre sted.

Glad og fornøyd returnerte jeg til min arbeidsgiver, og mottok mitt honorar for jobben. Mange vil kanskje si at et par hundrelapper for et dagsverk er heller labert. Men det må jeg si, når du nyter det du gjør, er det ingen grunn til å klage. Jeg gjorde verden en tjeneste, og ville gjort det igjen for mindre. Vær profesjonell, men ikke la grådighet begrense livsgleden din.

Komitéludøl

- nerdenes manndomsprøve

Endelig, etter ett års pause var det klart for en av de hardeste tradisjonene dette fantastiske universitetet har klart å avle opp. Vi snakker selvsagt om ludøl, type komité-edition.

John Eirik Nilsen
- *sekretøs*

For de som ikke vet hva det er, så kan det kort sies at ludøl er når fire heldige får påspandert ett stykk karatefyll. Det var en komitékamp vi skulle overvære, og etter at pensjonistene og Webkom hadde meldt seg ut (sikkert i frykt for alkoholforgiftning), så var kveldens oppstilling klar. LaBamba, BedKom, Fagkom og readme hadde valgt ut sine barskeste vikinger for å spille om den ultimate premien. Heder og ære.

Inn med dommeren

Uten å kunne reglementet til verken vanlig ludo eller ludøl, så forstod man raskt hele poenget med spillet når den beinharde

dommeren Eskild Riiser forklarte de viktigste reglene. Det var rett og slett bare å fylle opp de stakkars utvalgte med så mye lunken øl at enten magesekken revner, eller at ølet kommer ut som en eksplosjon i en av endene. Til alles glede så valgte deltakerne spiserøret som avløp. Vi skjønte også fort hvem som var autoriteten i rommet da vår kjære dommer la lista med å begynne å piske de utvalgte i beste sadostil. Det eneste som manglet var pisken.

Niagara from hell

I følge vår veldig autoritære dommer var det to måter å vinne konkurransen på. Enten vinner man ved å fullføre spillet på normal måte, ellers må man holde kontroll på magen og være den siste som spyr tre ganger. Om spillet noengang har blitt fullført på normal måte er usikkert, for det tror jeg selv de hardeste russerne skulle slitt med. Uansett så var kveldens basketak ikke noe unntak, og det endte som vanlig i søl. readme satte standarden med å støte ut voksenbrus sammen med dagens diett på en måte som fikk Niagarafossen til å se ganske liten ut. Men verre skulle det bli.

Når det først kommer...

De utvalgte så veldig friske og opplagte ut, og ingen kunne se for seg at noe skulle skje. Plutselig, helt uten forvarsel begynte mannfallet. En etter en begynte de å spyle bøttene sine med oppkast. Det var som å se tre fullt voksne vulkaner pumpe ut usannsynlige mengder lava. LaBambas utkårede, som tydeligvis har vokst opp med alkohol på tåteflasken, holdt det til det ekstreme. Men når det først kommer, så kommer det. Om du noen ganger har sett en hydrogenbombe fusjonere, så kan faktisk ikke det beskrive den opplevelsen vi fikk beskue. Labamba liker tydeligvis å gjøre det BIG, så det eneste som kan beskrive det er en rød kjempestjerne på sitt siste vers. Som en supernova eksploderte sistemann. For en mengde. Uten å studere innholdet i bøtta, så ryktes det at det var oppkast nok til å brødfø en middels til stor afrikansk landsby.

I win

Når man spiller spill er det alltid vinneren. Vinneren av spillet, den moralske vinneren og andre spesielle seierherrer. Personlig så føler jeg det var en seier å slippe å utsettes

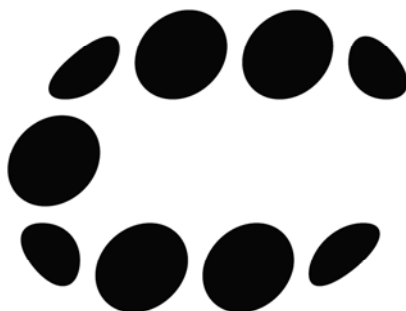
for spillet, annet enn å erfare andres veldige åpenbare lidelse. Fagkoms representant var den som helt tydelig hadde det mest ukomfortabelt, fordi det så ut som han led av mild hypotermi der han satt og skalv. Om det var ølen eller om han bare sank nedover hypotermiskalaen er usikkert. Ingen omkom i alle fall, og vi lærte at kald pils ikke er å foretrekke i dette spillet. Til slutt må vi gi creds til LaBambas Eirik Stene, som på ganske overbevisende måte ble kveldens seierherre. Hvordan det går an å holde på en så utrolig massiv mengde tuborg er i seg selv et mysterium. Fagkom må også nevnes siden deres utkårede faktisk klarte å tømme en kasse på halvannen time. Noe som er nokså imponerende.

Resultater

1. Eirik Stene (LaBamba)
2. Øyvind Refsnes (Fagkom)
3. Christian Askeland (BedKom)
4. Even Bruvik Frøyen (readme)

Eirik Stene: En sliten vinner

COMMITMENT
Forretningsdrevet IT
(BPM + SOA = ROI²)

Bedex 2008

- Et møte med arbeidslivet

Abakus viderefører tradisjonen med en høsttur til Oslo, og I 2008 var vi invitert på besøk til Accenture, BEKK, ErgoGroup, Steria og Telenor. Vi startet turen på Trondheim Sentralstasjon onsdag formiddag, og fikk loset hele gjengen på toget.

Anders Nordbø,
BedKom

Thomas Normann,
BedKom

I regi av ErgoGroup hadde vi konkurranse på toget som fikk tida til å gå fort. Etter ankomst på Oslo S gikk vi til velkjente Perminalen Hotell for en effektiv innsjekk. Ordensreglement ble behørig opplest av resepsjonssjefen, og vi fikk vite at det var nulltoleranse for å ha med noen av Karl Johan gates eksotiske innslag på hotellrommet. Såvidt vi vet ble ihvertfall ingen kastet ut, så vi får tro at forbudet ble respektert. Turen gikk deretter i seng for noen, og ut i Oslonatten for resten.

Besøk hos ErgoGroup

Etter en kjapp frokost på Perminalen kom vi oss avgårde til turens første bedriftsbesøk, nemlig ErgoGroup i Nydalen. For de som ikke rakk frokosten fikk vi servert yoghurt, smoothie og frukt, før vi fikk en kjapp

introduksjon av HR-direktøren. Vi ble videre presentert for et portalprosjekt de hadde gående for Posten, og underveis hadde vi en kjærkommen pause med rundstykker og påfyll av koffein.

Eksklusive premier

ErgoGroup gjennomførte også en paneldebatt hvor Tuva og Åsmund var studentrepresentanter i panelet. Til slutt var tiden kommet for å kåre en vinner av den tidligere nevnte konkurransen. Det var bare to personer som hadde alt riktig, og istedet for å trekke én vinner kjørte ErgoGroup likegodt på med en premie til. Begge de heldige vinnerne fikk hver sin HTC Touch Diamond!

Omvisning hos BEKK

Turen gikk videre til neste bedrift, og vi ble ønsket velkommen av Vidar i BEKKs flotte lokaler på Vippetangen. Her møtte vi også et par studenter som følte at avreisetidspunktet til ErgoGroup var i tidligste laget, og som foretrakk et par

Klein: Noen var mer enn reduserte dagen derpå.

timer ekstra i senga. Vi ble servert nydelig lunsj, og fikk pratet med flere ansatte underveis. I løpet av lunsjpausen fikk vi være med på en kjapp omvisning i lokalet. BEKK hadde forberedt mange spennende foredrag for oss, og varierte fra informasjonssikkerhet til grafisk design. Vi lærte også om hvordan BEKK jobbet med prosjekter.

Sjøslag

Steria var neste stopp, og bussen rakk ikke å kjøre mange sekunder før noen oppdaget at saueflokken (nok en gang) ikke var fulltallig. Etter en god porsjon overtalelse av en irritert bussjåfør fikk vi omsider stoppet bussen, og sistemann hoppet elegant på etter 300 meter lett jogg. Steria holdt et par korte presentasjoner og vi fikk høre om jobbhverdagen til to tidligere Abakusere. Som tidligere år inviterte Steria på tapas og åpen bar i toppetasjen, og en stor gjeng slitne studenter kunne slappe av med pils, vin og god mat etter en lang dag med bedriftsbesøk. Turen gikk så til The Dubliner, hvor en av Steriarepresentantene likte seg i rollen som storkar med VISA-kortet. Kvelden resulterte i hvert fall i en veske i manko, og muligens et oppvaskmøte hos Steria dagen derpå.

En bussjåfør, en bussjåfør...

Etter torsdagens fuktige natt, var det klart for siste dag av ekskursjonen. Dette innebar de harde fakta at man faktisk måtte stå opp og ha sjekket ut innen klokken 09.30. Det er hardt å være student... Dette gikk

heldigvis greit for *de fleste* – for andre var det derimot ikke like enkelt. Bussen dro avgårde mot Fornebu og Telenor, mens et par studenter ble observert løpende etter bussen. Bussjåføren var ikke i humør til å stoppe denne gangen, så det endte med alternativ transport til Fornebu for disse. Det skulle også vise seg at det ikke bare var å rekke bussen som skulle være vanskelig. Å overleve bussturen var en prøvelse for ”noen” av nattens helter. Om ikke sjåføren fysisk kjørte på en elg, var det definitivt noen som møtte på den velkjente elgen – hardt.

20 ganger 40”

Vel (??) fremme ble vi vist til Telenor sitt Expo hvor de var hyggelige og ønsket oss velkommen på ca 20 stk 40” skjermer. Vi tok turen ned til et auditorium, og fikk sårt etterlengtet kaffe, mineralvann og frukt før vi fikk en presentasjon av Telenor som selskap. Her fikk vi høre lite vi ikke har hørt før, men så brukte de heldigvis ikke mye tid på dette heller. Neste på agendaen var et veldig interessant foredrag om teknologi og sikkerhet, og hvordan Telenor jobber med dette. Vi fikk høre hvorfor de hadde store problemer med mailmottaket til kundene, og om hvordan de jobber for å overvåke det store internettet. Etter dette var det tid for påfyll av kaffe og vann; og ikke minst en fantastisk (nei) promofilm som blir vist til alle som får omvisning på Telenor-bygget.

Guinnessrekord i klein

Dette var kanskje det mest (u)interessante på hele turen – vi fikk en guidet tur for å se hvor vi kunne henge om vi valgte å jobbe hos Telenor; og ikke minst hvor utrolig mye flott kunst de hadde å vise frem til våkne, kunstinteresserte, ikke-fyllesjuka siv.ing-studenter. Her fikk vi også æren av å se en

Skål: Det blei også noe tid til inntak av leskedrikk.

av våre egne studenter vandre hvileløst rundt om på plassen i det som må ha vært Guinness-rekord i å være klein. Heldigvis endte kunstbevandringen i noe som viste seg å være mer i vår gate: driftssenteret – og hjertet – til Telenor. Her overvåker de alt Telenor eier av infrastruktur (og det er

(ledere) som kunne lære oss om blant annet green computing, trender og reiser til Afrika. Accenture visste også å bruke tiden effektivt, og fikk unna et titalls jobbintervjuer underveis.

Uendelig påfyll av øl og vin

Vi fikk noen timer til avrusing på Perminalen, før vi ble loset til nyoppusede Lompa for middag med Accenture. Her ventet det oss champagne og stilige restaurantlokaler med ei gigantisk lyskrone i taket. Vi ble servert herlig tapas, med uendelig påfyll av vin og øl. Kvelden strakk seg mot natt og selskapet trakk seg en etasje ned, hvor det lå et utested klart og ventet. Det ble en durabelig fest, til tross for at man merket kvelden før. Dermed var BedEx over for denne gang, og vi håper og tror det ble en nyttig og morsom tur for alle som ble med. Takk for turen, og takk til bedriftene som tok seg tiden til å oppvarte og opplyse oss!

” Om ikke sjåføren fysisk kjørte på en elg, var det definitivt noen som møtte på den velkjente elgen – hardt.

mye!) 24/7. Avslutningsvis fikk se da de demonstrerte de **fete** Bond-vinduene: en knapp – vips, og de tåkete rutene var gjennomslittige.

Jobbintervju hos Accenture

Vi kom oss videre for litt lunsj og for en prat med eks-Gløsere og andre fra Telenor. Turen gikk raskt videre for å rekke neste bedrift. Vi måtte gå omkring 150 meter (blant mye spennende kunst) for å komme oss til Accenture, som var neste og siste besøk. De hadde hentet flere partnere

- Spennende saker
- Tester
- Saftige nyheter
- Seks utgivelser i året
- Fin konvolutt

Få readme tilsendt i posten!

Private 99,99 pr år

Bedrifter 199,99 pr år (2 eks)

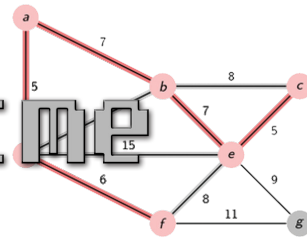
```

S ← ∅
D_s(u) ← 0
Q ← V
for all u ∈ V such that u ≠ s do
  D_s(u) ← +∞
end for
while Q ≠ ∅ do
  find u ∈ Q such that D_s(u) is min
  Q ← Q - u
  for all v ∈ V(u) ∩ Q do
    if D_s(u) + c(u,v) < D_s(v) then
      D_s(v) ← D_s(u) + c(u,v)
    end if
  end for
  S ← S ∪ {u}
end while

```

Utgavens

Algoritme

createlimeAvis()

Av Einar Johan Trøan Sømåen

Å produsere papirbasert lektyre er ikke nødvendigvis det enkleste man kan ta seg fore, spesielt ikke når man har en godt innarbeidet tradisjon for tree-hugging. Så det var ikke bare bare for oss som er vant til moderne teknikk og trykkteknologi i produksjonsprosessen å sette oss inn i hvordan man produserer en ekte grønn avis. Men, siden grønt er inn i år, så tok vi saken, og kan etter store mengder under cover arbeid avsløre den hemmelige algoritmen bak produksjon av lime-grønne-aviser, her gjengitt på lønneberg-mål:

- >> Finn en hampsekk
- >> Gå til elbygget
- >> Finn gamle utgaver i stativet, og legg dem i sekken
- >> Ta forsiktig ut stiftene
- >> Brett stiftene ut igjen
- >> Fyll en bøtte med vann
- >> Riv de gamle utgavene i biter, og legg dem i bøtta
- >> Så lenge du ikke har pappmasje i bøtta:
 - ... hug_a_tree()
- >> Ta en kjevle, og bearbeid papirmassen til du har et stort flak
- >> Brett flaket, og riv av A4-store biter
- >> Heng disse til tørk
- >> Gå ned til havna og finn en blekksprut
- >> Vri blekkspruten over en bøtte
- >> Så lenge ting ikke er tørt:
 - ... hug_a_tree()
- >> Skriv "UKA er TEIT" med store bokstaver på det første flaket
- >> Finn fram redaksjonens tjall-beholdning, og rull deg en feit en (Husk: 1 gram er nok)
- >> Vent til treet ditt sier det er greit at du kan begynne å jobbe videre
- >> Ta en flis fra treet ditt
- >> Dypp flisen i bøtta med blekk
- >> Si pent takk for lånet av flisa til treet
- >> Lukk øynene og før penn flisa til papiret
- >> Så lenge du har igjen papir, og treet ditt sier at det er greit:
 - ... La hånda bevege seg slik du føler det for godt.
- >> Finn en hammer
- >> Så lenge du har igjen ustiftet papir, eller antall ark er ulik 16:
 - ... Legg ark oppå hverandre
 - ... Legg en stift midt på venstre side
 - ... Slå stiften inn
 - ... Finn fram hampesekken
 - ... Legg papirbunkene i sekken
 - ... Gå til elbygget, og tøm sekken i stativet
- >> Vent 6 måneder
- >> Gjenta oppskriften

Premier

1. premie
Bollinger
Champagne

2. premie
1 kasse øl

3. premie
1 flaske øl

Dersom du vinner noe, så er du med i den årlige trekningen av en middag for to (begrenset til 2000,- kr).

Premiene er sponset av
Commitment

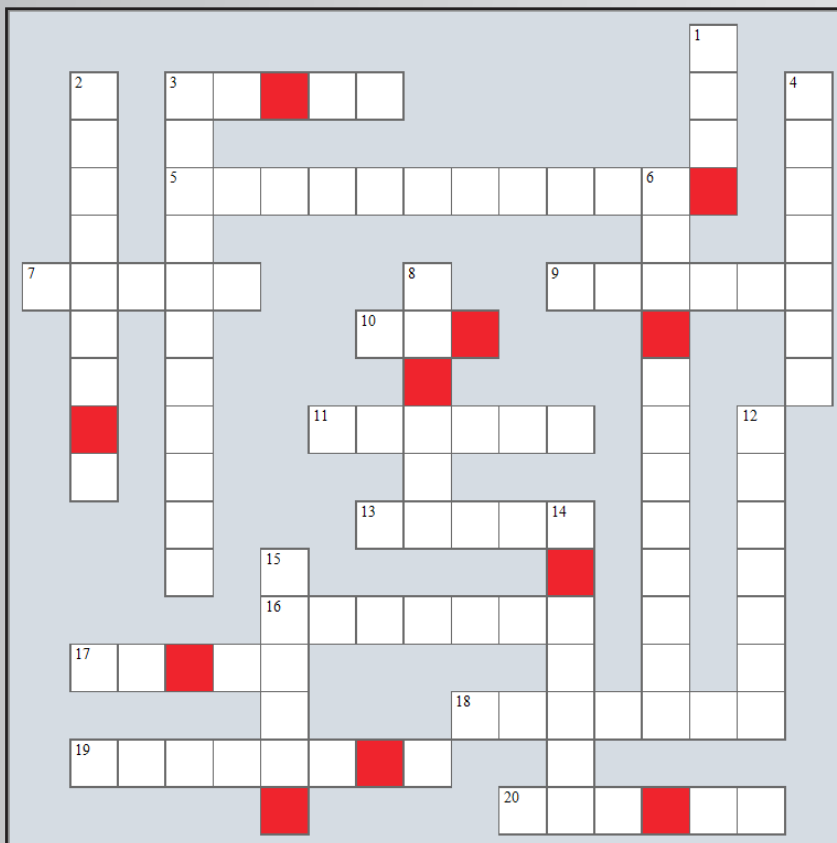
Vinnere: Wordoku

1. plass: Mathilde Wærstad
2. plass: Silje Løvaas
3. plass: Eirik Jenssen
Daling

Utgavens konkurranse

Konkurransen denne gang er et kryssord med tema alkohol. Bokstavene i de røde rutene kan settes sammen til et løsningsord. Send løsningen inn til konkurranse@abakus.no innen 7. november og vær med i trekningen av spennende premier!

readme presenterer alkokryss

Vannrett

3. Norsk drikke som er populær i den nordlige halvdel av landet
5. Alle fjortissers favoritt-drikke
7. Lages vanligvis av saft fra epler
9. Navnet Bond ga drinken sin i Casino Royale
10. Jack Sparrows favoritt-drikke
11. Først laget av munk i Irland
13. Sprit med lang tradisjon i de skandinaviske landene
16. Blandes ofte med kaffe
17. Trøndersk favorittøl
18. Populær spritprodusent blant de under 20
19. Øl oppkalt etter by i Bayern
20. Den viktigste bestanddelen i brennevin

Loddrett

1. Japansk drikke laget av ris
2. Vinnerne av Listingløpet fikk denne champagnen i premie
3. Det mest populære spritmerket i Finland
4. Kjent romprodusent
6. Ble gjort kjent av en populær TV-serie
8. Populær rombasert drink
12. Drikke med meksikansk opprinnelse
14. Svenskenes favorittsprit
15. Den grønne feen

Abakuskalenderen

En oversikt over aktuelle arrangementer

Fredag 24. Oktober

Ølfestival på Samfundet

Søndag 26. Oktober

Pokerturnering, R10

Mandag 27. Oktober

Hibernate-kurs holdt av Iterate

Tirsdag 28. Oktober

Bedpres med Slumberger

Onsdag 29. Oktober

Kurs om Storskala applikasjonsutvikling i praksis med Avanade

Torsdag 30. Oktober

Bedpres med Zalaris Consulting

Tirsdag 4. November

– Bedpres med Avenir på Kvilhaugen Gård
– Madrugada-konsert på Samfundet (ekstrakonsert)

Onsdag 5. November

– Go-Kart Turnering
– Madrugada-konsert på Samfundet

Torsdag 6. November

Bedpres med Texas Instruments

Tirsdag 11. November

Bedpres med StatoilHydro

Onsdag 12. November

Vinsmakekurs

Smått nett

Mandag er den nye fredagen

Det er bred enighet i Hovedstyret om at mandag er den nye fredagen.

Haven't you heard?

It was my understanding that everyone had heard.

readme striptease

Nå som readme har fått en hel bøling nye jenter, så stiller vi selvsagt opp med stripping i en hver anledning. At det er vår ferske redaktør som stripper skal vi ikke nevne, men...

Miss Løvaas liker visst stripping

Siden vår kjære redaktør ikke klarte å rive av seg klærne fort nok, så hjalp bedkoms hofftøs og love-ass Silje til så godt som råd var.

Herretoalettkos på I/O

Arrkom-paret Christer og Birgitte trodde at så lenge ingen fra readme så at de gikk inn sammen, så kan ikke historien havne i Smått og nett. Nåvel.

Roaming profiles

Creds til Webkom for endelig å ha fikset fungerende profiler på Abakus sine pc-er. Bare så synd at det er treeeegt, typisk 100 kbps overføring mellom filserveren.

Smuuudi-Sudi

Først kjører han på med tidenes tanga-veddemål, deretter en blodig omgang brazilian wax, riktignok bare på brystet, og ikke langs tanga-linja (i hvert fall så vidt vi vet, kanskje Brage kan utdype?)

Full før readme-møtet

Visse nyopptatte readme-kuler startet IO-fylla litt vel tidlig. Mandagsmøtet vårt ble i hvert fall en artig opplevelse for oss andre, mens midtsemesteren i diskret gikk glipp av deres befyllede tilværelse. Creds!

Nynorsk inntar "et spraok me auga"-meg

Hadde dokke dokke med dokka i Dokka, dykk? Æ e i å. Å, æ e i Å æ å. Å?